

31. NEDĚLE V MEZIDOBÍ (B)

1. čtení: Dt 6,2–6

Slyš, Izraeli: Miluj Hospodina, svého Boha, celým srdcem!

Čtení z páté knihy Mojžíšovy.

Mojžíš řekl lidu:

„Boj se Hospodina, svého Boha, a zachovávej všechny jeho zákony a příkazy, které já ti prikazuji – ty, tvůj syn a syn tvého syna – po všechny dny svého života, abys byl dlouho živ.

Slyš, Izraeli, svědomitě je zachovávej, aby se ti dobře vedlo, abyste se velmi rozmnožili, jak to slíbil Hospodin, Bůh tvých otců, že ti dá zemi oplývající mlékem a medem.

Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný. Miluj Hospodina, svého Boha, celým srdcem, celou duší a celou svou silou! Ať tato slova, která ti dnes prikazuji, zůstanou v tvém srdci!“

Žl 18,2–3a.3bc–4.47+51ab

Odp.: Miluji tě, Hospodine, má sílo!

Miluji tě, Hospodine, má sílo,
Hospodine, má skálo, mé útočiště, zachránce můj!

Můj Bože, má skálo, na niž se utíkám,
můj štíte, rohu mé spásy, ochrano má!
Budu vzývat Hospodina, jemuž náleží chvála,
a od svých nepřátel budu vysvobozen.

Ať žije Hospodin, požehnána buď moje Skála,
sláva buď Bohu, mému spasiteli!
Veliká vítězství jsi popřál svému králi,
dáváš přízeň svému pomazanému.

2. čtení: Žid 7,23–28

Ježíš je navěky, a proto jeho kněžství nepřechází na nikoho jiného.

Čtení z listu Židům.

Bratři!

V době starozákonní mnozí se stávali kněžími, protože umírali, a nemohli tedy jimi být stále; Ježíš však je navěky, a proto jeho kněžství nepřechází na někoho jiného. Proto také je schopen přinést navždy spásu těm, kdo skrze něho přicházejí k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval.

Ano, právě takového velekněze jsme potřebovali: aby byl svatý, nevinný, neposkvřený, oddělený od hříšníků, vyvýšený nad nebesa, který nemá zapotřebí, jako jiní velekněží, stále a stále podávat oběti nejprve za hříchy vlastní a teprve potom za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když sám sebe přinesl v oběť.

Zákon totiž ustanovuje za velekněze lidi, kteří jsou podrobeni slabosti; ale ona přísaha – pozdější než Zákon – ustanovuje Syna, který dosáhl dokonalosti navždy.

Zpěv před evangeliem: Jan 14,23

Aleluja. Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, praví Pán, a můj Otec ho bude milovat, a přijdeme k němu. Aleluja.

Evangeliium: Mk 12,28b–34

To je první prikázání. Druhé je mu podobné.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Jeden z učitelů Zákona přistoupil k Ježíšovi a zeptal se ho: „Které prikázání je první ze všech?“

Ježíš odpověděl: „První je toto: ‚Slyš, Izraeli! Hospodin, náš Bůh, je jediný Pán. Proto miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem,

celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou.‘ Druhé je toto: „Miluj svého bližního jako sám sebe.‘ Žádné jiné přikázání není větší než tato.“

Učitel Zákona mu na to řekl: „Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že on je jediný a není jiného kromě něho a milovat ho celým srdcem, celým rozumem a celou silou a milovat bližního jako sám sebe je víc než všechny oběti a dary.“

Když Ježíš viděl, že učitel Zákona odpověděl rozumně, řekl mu: „Nejsi daleko od Božího království.“ A nikdo se už neodvážil dát mu nějakou otázku.